

Ordføreren har omtalt, har det været Genstand for ret udførlig Drøftelse i Udvalget, paa hvilket Tidspunkt Eleverne skulde have Udnævnelse. Hidtil have de faaet den ved 25-Aars Alderen. Dette kommer man nu fuldstændig bort fra, idet den sidste Rest deraf forsvinder ved denne Lov. Jeg er heller ikke vis paa, at det er et rigtigt Princip, at en saadan ung Mand paa 25 Aar absolut faar Udnævnelse, dels fordi der gerne skulde være andre Kvalifikationer til Stede end netop Alderen, og dels fordi Udnævnelserne naturligvis maa staa i et vist Forhold til Statens Behov. Imidlertid mener jeg, at disse Udnævnelser i Almindelighed bør ske i 25-Aars Alderen, naturligvis med fortrinsvis Hensyntagen til den personlige Dygtighed og Flid, men i al Almindelighed bør det vistnok ske i 25-Aars Alderen, og derfor finder jeg, at Staten ikke bør antage flere Elever, end den har Udsigt til at kunne forfremme i den nævnte Alder. Men i saa Henseende synes jeg, det ser mindre godt ud. Hvis vi f. Eks. tage Postvæsenet, stiller Forholdet sig saaledes, at der for Tiden er 611 Ekspedienter og 494 Assistentter. Ved Loven af 1902 var Forholdet det, at der var 492 Ekspedienter, men kun 200 Assistentter; siden da er altsaa Assistenternes Antal forøget med 150 pCt., hvorimod Ekspedienternes Antal kun er forøget med ca. 20 pCt., og nu er der som sagt omtrent ligesaa mange Assistentter som Ekspedienter. Under disse Forhold er det, jeg mener, man ikke kan andet end antage, at det i alt Fald vil blive vanskeligt at faa Avancement for saa mange Assistentter, som der vil blive, for saa vidt da Assistentterne skulde have Udnævnelse til Ekspedienter i 25-Aars Alderen. Der er for Øjeblikket 44 Assistentter under Postvæsenet paa over 25 Aar, og i Løbet af indeværende Finansaar vil der yderligere komme 53 til, som opnaa denne Alder. Det er altsaa i dette Finansaar 97 Assistentter, der vente paa Udnævnelse til Ekspedienter; men der er paa indeværende Aars Finanslov kun opført 21 som Ekspedienter. Næste Aar kommer der naturligvis mange til, og Udsigterne til Forfremmelse blive da sandsynligvis endnu mindre. Det er mig saaledes bekendt, at der fra Postvæsenets Administrations Side er udgaaet Meddelelse til Posthusene om, at der i Finansaaret 1909—10, altsaa næste Finansaar, ikke vil kunne ventes Forøgelse af Posthusenes Personale i nogen nævneværdig Grad. Under disse Omstændigheder synes jeg, man maa sige, at der er kun triste Udsigter til, at man vil

kunne indfri det Løfte, der er givet om, at Assistentterne, Eleverne altsaa, skulde faa Udnævnelse omkring 25-Aars Alderen. Jeg skal imidlertid spørge den høje Regering, den højtærede Indenrigsminister eller Finansminister, hvem det nu sorterer under, hvorledes hans Syn er paa denne Sag, og om han mener, der kan være Tale om, at Eleverne kunne faa Udnævnelse omkring 25-Aars Alderen saadan i al Almindelighed i alt Fald.

Saa er der Bestemmelsen om de 20 pCt., der jo som sagt gaar ud paa, at ifølge Loven kan ingen faa mere end 20 pCt.s Forøgelse af sin hidtil gældende Løn. Denne Bestemmelse vil, som jeg kortelig berørte for et Øjeblik siden, virke meget vilkaarligt. Nogle blive ramte meget haardt, andre ville slet ikke blive ramte af den. Portørklassen i København vil saaledes blive ramt med en Nedsættelse i Forhold til, hvad Lovforslaget fastsætter, paa op til 194 Kr.; derimod er den betydeligt mindre i Købstæderne og paa Landet. Og lige omvendt er det med Postbudene. De københavnske Postbude ville slet ikke blive ramte af denne Bestemmelse, derimod Byernes og Landpostbudene med op til 137 Kr. Telegrafbudene ville blive ramte med indtil 154 Kr., hvorimod Toldroersbetjentene aldeles ikke blive ramte af denne Bestemmelse. Komme vi til 3die, 4de og 5te Lønningsklasse, ville vi se, at Togbetjente, Overportører, Matroser, Skibsfyrbødere, Bane- og Telegraformænd og Magasinformænd kun rammes i København og de større Byer, men da ogsaa ret føleligt, hvorimod de samme Klasser Tjenestemænd aldeles ikke blive ramte i de smaa Byer og paa Landet. Dette Forhold, synes jeg, er meget uretfærdigt. Skal der endelig nedsættes — og det skal der vel sagtens —, burde det efter min, efter vor Mening være ligeligt paa alle Forhøjelserne. Vi ere meget tilfredse med, at Flertallet har bevaret Grundlønningerne, altsaa Mindstelønningerne, at det har sagt: Dem kunne vi ikke komme under. Det skal jeg takke meget for. Men hvis man i Stedet for disse vilkaarligt valgte Lønningsnedsættelser, som Flertallets Forslag gaar ud paa, havde sagt — hvis man overhovedet skulde trække af —: Vi trække 10 pCt. af alle Forhøjelserne, hvor de saa komme, saa var man jo naaet til ganske det samme økonomiske Resultat, men saa vilde denne Nedsættelse ikke have ramt saa føleligt, som den nu gør. Alle de foreslaaede Lønforhøjelser paa Loven an-